

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 4 maja 2015 r.

Poz. 3021

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.143.2015.2 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 29 kwietnia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.).

orzekam

nieważność § 9 pkt. 10 lit. c uchwały Nr V/49/2015 Rady Gminy Komorniki z dnia 26 marca 2015 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Wiry w rejonie środkowej części ul. Poznańskiej w zakresie wyrazów: „na każde 20 miejsc parkingowych” - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała Nr V/49/2015 Rady Gminy Komorniki z dnia 26 marca 2015 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Wiry w rejonie środkowej części ul. Poznańskiej - została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 3 kwietnia 2015 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r., poz. 199 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. 594 z późn. zm.).

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje :

W § 9 pkt. 10 lit. c uchwały ustalono „lokalizację nie mniej niż 1 miejsca parkingowego przeznaczonego na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową na każde 20 miejsc parkingowych”.

W opinii organu nadzoru ww. zapis jest sprzeczny z przepisem art. 12a ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 460 z późn. zm.), zgodnie z którym stanowiska postojowe dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, w miejscu przeznaczonym na postój pojazdów wyznacza się w liczbie nie mniejszej niż 2 stanowiska – jeżeli liczba stanowisk wynosi 16-40.

W przedmiotowej sprawie biorąc pod uwagę ww. przepis zawarty w art. 12a ust. 2 pkt. 2 ustawy o drogach publicznych, przy założeniu, że ogólna liczba miejsc do parkowania wynosić może więcej niż 15 (a taka ewentualność, na podstawie parametrów i wskaźników ustalonych w omawianym planie, jest możliwa), ustalona w § 9 pkt. 10 lit. c uchwały ilość będzie mniejsza niż przewidują to przepisy rangi ustawowej.

Należy podkreślić, że plan zagospodarowania przestrzennego, jako akt prawa miejscowego, jest usytuowany wśród źródeł prawa powszechnie obowiązującego (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP), a zatem pozostawać powinien w zgodzie z Konstytucją, ustawami i aktami wykonawczymi. Organy gminy stanowiące prawo miejscowe, w tym plany zagospodarowania przestrzennego, związane są bowiem zasadą praworządności wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, co oznacza, że mają obowiązek działania na podstawie i w granicach prawa. Uchwała w sprawie planu została podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego, jest aktem prawnym powszechnie obowiązującym na obszarze gminy i stąd też powinna odpowiadać wymogom, jakie stawiane są przepisom powszechnie obowiązującym. Nie może ona pozostawać w sprzeczności z aktami prawnymi wyższego rzędu.

Przepisy gminne nie mogą także zawierać powtórzeń ustawowych, ani też ich modyfikować lub uzupełniać, gdyż jest to niezgodne z zasadami legislacji. Tak więc regulowanie przez gminę w inny sposób tego, co zostało już zamieszczone w źródle powszechnie obowiązującego prawa w istotnym stopniu narusza porządek prawny. Stanowisko takie znajduje potwierdzenie w ugruntowanym orzecznictwie sądów administracyjnych, a podzielił je m. in. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, stwierdzając w wyroku Sygn. akt II SA/Po 620/13 z dnia 15 października 2013 r., że „ustawodawca nie przyznał organom gminy kompetencji do stanowienia wszelkich norm prawnych, lecz jedynie kompetencję do precyzowania rozwiązań zawartych w ustawach. Tym samym organy gminy nie mogą zmieniać lub uchylać przepisów zawartych w źródłach prawa powszechnie obowiązującego, o jakich mowa w art. 87 ust. 1 Konstytucji RP”.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Piotr Florek